

Tilsvarende kan fuldbyrdelse afslås, hvis påtale er opgivet for forholdet her i landet, og betingelserne for fuldbyrdelse ikke er opfyldt. Der sigtes her til omgørelsesfristen i retsplejelovens § 724, stk. 2, og til betingelserne for genoptagelse i retsplejelovens § 975.

Der henvises endvidere til pkt. 5.3.3.1 i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 33.

Som med afslagsgrunden i § 33, stk. 2, er det ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse, at de danske myndigheder af egen drift skal iværksætte en undersøgelse af, om der er afsagt dom for forholdet i en anden stat.

Til § 35

I de i § 33, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 5, og stk. 2, samt § 34, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2 og 3, nævnte tilfælde skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten høres, inden der træffes beslutning om, hvorvidt afgørelsen kan fuldbyrdes helt eller delvist. I øvrige tilfælde kan der foretages høring, hvis det findes hensigtsmæssigt.

Bestemmelsen indebærer, at den kompetente myndighed i udstedelsesstaten i visse tilfælde skal høres, inden fuldbyrdelse afslås.

Det drejer sig for det første om afslag på grund af formelle mangler, jf. lovforslagets § 33, stk. 1, nr. 1. Høringen skal sikre, at udstedelsesstaten får mulighed for at rette op på de formelle mangler, der måtte være i den første fremsendelse af anmodningen.

Dernæst drejer det sig om afslagsgrundene vedrørende jurisdiktion, princippet om dobbelt strafforfølgning (*ne bis in idem*), udeblivelsesdomme og udvidet konfiskation.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der i andre tilfælde end de nævnte foretages høring, hvis det findes hensigtsmæssigt.

Der gælder ingen formkrav for høringen.

Til § 36

Bestemmelsen indebærer, at det i forbindelse med en afgørelse om fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse kan bestemmes, at iværksættelsen af fuldbyrdelsen udsættes, hvor fuldbyrdelse vil skade en igangværende efterforskning eller straffesag i Danmark, hvor formuegodet allerede er omfattet af en konfiskations-sag, eller hvis det skønnes, at der er risiko for, at den samlede værdi, der opnås ved fuldbyrdelsen, kan overstige det beløb, der er anført i afgørelsen, fordi denne fuldbyrdes samtidig i mere end én stat.

Fuldbyrdelse kan udsættes, når betingelserne for fuldbyrdelse i Danmark i øvrigt er opfyldt. Da Justits-

ministeriet, som efter lovforslaget er kompetent til at træffe afgørelsen om fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse, ikke umiddelbart ligger inde med oplysninger, som de der kan begrunde udsættelse af fuldbyrdelsen, vil det forud for en sådan afgørelse kunne være relevant at høre den pågældende politimester herom.

Med stk. 2 gives der mulighed for anvendelse af retsplejelovens bestemmelser om legemsindgreb, ransagning, beslaglæggelse og edition, hvis det er nødvendigt for at kunne sikre, at formuegodet også efter udsættelsesperioden vil være tilgængeligt med henblik på fuldbyrdelse af konfiskationsafgørelsen. Det indebærer, at de relevante kapitler vil kunne finde anvendelse i forhold til lovovertrædelser, der ikke er strafbare efter dansk ret, hvis der er tale om lovovertrædelser, som er omfattet af positiv-listen i § 6, stk. 1. Da de lovovertrædelser, der er omfattet af listen, imidlertid som nævnt i pkt. 5.3.2 som udgangspunkt er strafbare i alle medlemsstater, vil dette formentligt ikke have megen praktisk betydning.

Rammeafgørelsens forpligtelse må, i tilfælde hvor betingelserne for fuldbyrdelse er opfyldt, men hvor fuldbyrdelsen udsættes, fordi det pågældende formuegode allerede er beslaglagt med henblik på konfiskation, medføre en pligt til at begære beslaglæggelse med henblik på det formål, der er angivet i den udenlandske konfiskationsafgørelse, for at undgå, at andre foretagne dispositioner over den pågældende genstand eller det pågældende formuegode vil få prioritet forud for den udenlandske konfiskationsafgørelse. Der bør således i givet fald foretages en beslaglæggelse med sekundær prioritet.

Beslaglæggelsen vil i sådanne situationer formentlig ofte kunne gennemføres ved, at den, mod hvem indgrebet retter sig, meddeler skriftligt samtykke, jf. lovforslagets § 50, stk. 2, og retsplejelovens § 806, stk. 7. Er det ikke muligt, træffes afgørelsen af retten.

Til § 37

Den foreslåede bestemmelse fastlægger ikke nogen eksakt grænse for, hvor længe udsættelsen kan vare. Bestemmelsen tilsigter alene at gøre det klart, at en beslutning om udsættelse efter § 37 samtidig indebærer en forpligtelse til løbende at være opmærksom på, om grunden til udsættelsen ophører, således at konfiskationsafgørelsen kan fuldbyrdes, eller f.eks. om formuegodet allerede er blevet konfiskeret, således at der ikke er mulighed for at konfiskere i medfør af den udenlandske afgørelse.